

Однак така політика Національного банку, направлена на скорочення "ліквідної подушки", несе в собі, окрім вищезазначених плюсів, значні загрози економіці України. Так нестача гривневої ліквідності спровокувала зростання ставок на міжбанківському ринку з 15,4 до 16,9 %, що стимулювало зростання кредитних ставок для бізнес-сектору до 17,1 %. Таке подорожчання кредитів провокуватиме зростання цін на промислові товари і з невеликим часовим лагом зумовить зростання споживчих цін. Високі процентні ставки та низький рівень ліквідності в банківській системі можуть призвести до уповільнення темпів економічного зростання, та, окрім цього, погіршити інвестиційну привабливість національного господарства.

Таким чином, можемо зробити висновок про те, що ліквідність банківської системи є не тільки фактором, що визначає стабільність функціонування банківського сектору, але й є потужним інструментом впливу на реальний сектор економіки.

С. В. Дубовик, аспірант

ДВНЗ "Українська академія банківської справи НБУ"

ІНФОРМАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙНИХ БАНКІВСЬКИХ ПОСЛУГ

Інформаційний супровід клієнтів під час надання банками інвестиційних банківських послуг (ІБП) – важливий елемент співпраці. механізм встановлення взаємної довіри та підвищення якості банківського обслуговування.

Зокрема, перелік завдань, що входять до компетенції банку як брокера, включає обов'язок налаштувати клієнту інформацію (з необхідною для нього деталізацією, зокрема щодо поточної біржової ціни на конкретний "інвестиційний товар", його наявності на біржі), проте істотною умовою договору є виконання доручень клієнта щодо укладання визначених договором контрактів на фондовому ринку від імені та за рахунок клієнта (на підставі відповідних разових довіреностей). Саме укладання банком зазначених угод і становить сутність інвестиційної послуги як такої. Повідомлення клієнтів належить до типу "інформаційних послуг", причому дана категорія може прямо вживатися у тексті договору між банком і клієнтом.

Таким чином, з точки зору типу потреб, що задовольняються, слід відокремлювати інформаційні та інвестиційні послуги одна від одної,

що, однак, не заважає їм співіснувати в межах конкретного банківського продукту та, відповідно, регламентуватися умовами одного договору.

Інформаційне забезпечення клієнта проявляє себе як багаторівнева структура, причому перехід між її рівнями у багатьох випадках може мати умовний характер. ґрунтуючись цілком на маркетингових рішеннях банку. На першому рівні банк здійснює винятково “дорадчу” діяльність, що передбачає, серед іншого, такі види послуг, як аналітичну підтримку клієнта щодо кон’юнктури ринку, надання йому звітів про стан інвестиційного портфеля та діяльність банку, а також доступу до необхідного програмного (інформаційного) забезпечення.

У межах другого рівня виокремлюємо три блоки операцій, що відповідають поступовому зростанню обсягу повноважень і відповідальності банку під час надання ІБП, а саме:

1. Організація торгівлі на фондовому ринку: власний депозитарій, брокерське і трейдингове обслуговування; андеррайтинг; розрахунково-клірингова діяльність; реєстраторські послуги.

2. Підготовка і супровід угод злиття і поглинання (M&A): пролаж міноритарного пакета акцій (контрольного пакета) стратегічному інвестору, залучення коштів через продаж акцій додаткової емісії фінансовим інвесторам, консолідація, створення спільного підприємства. Організація первинного (IPO) і вторинного (SPO) розміщення акцій: залучення інвесторів, формування синдикату, координація взаємодії між учасниками розміщення (аудиторами, юридичними та податковими консультантами, PR-агентствами), підготовка і проведення “road-show”, маркетингова підтримка проекту (включаючи розробку інвестиційного меморандуму), продаж цінних паперів на біржі, маркетинг, консультації щодо вдосконалення емітентом корпоративного управління. Структурування угод з приватного розміщення акцій (Private Offering): проведення юридичного та фінансового “due diligence”, підготовка інформаційного меморандуму, оцінка вартості компанії, проведення зустрічей і переговорів, підготовка документів.

3. Управління цінними паперами індивідуальних інвесторів. Private Banking. Управління активами інститутів спільного інвестування та пенсійних фондів (через створення дочірньої компанії з управління активами). Управління іпотечним покриттям.

На практиці перші два блоки відносять до групи послуг “фінансового консалтингу”, “інвестиційного банкінгу”, “корпоративного фінансування”, “інвестиційно-банківських послуг” тощо. Слід наголосити, що остання категорія є відображенням лише обмеженого переліку операцій

порівняно з сукупністю “інвестиційних банківських послуг”, тобто зазначені поняття не є синонімами.

*М. І. Зеленська,
ДВНЗ “Українська академія банківської справи НБУ”*

ДОСЛІДЖЕННЯ ФРАКТАЛЬНИХ ВЛАСТИВОСТЕЙ МІЖБАНКІВСЬКОГО ВАЛЮТНОГО РИНКУ УКРАЇНИ

Підвищення ефективності роботи банку на міжбанківському валютному ринку – це одна з найважливіших задач управління його фінансовими ресурсами, вирішення якої значною мірою залежить від розробки якісної моделі прогнозування валютних курсів.

Довгий час процеси, що відбуваються на фінансових ринках і на міжбанківських валютних ринках зокрема, описувалися за допомогою класичних статистичних методів дослідження броунівського випадкового блукання. Таким чином, передбачалося, що в динаміці часового ряду цін не існує жодних закономірностей, вони є незалежними і некорельованими, що робить неможливим прогнозування їх подальшої зміни.

Однак дані методи не виправдали себе, оскільки не могли пояснити усіх тих явищ, які відбуваються на ринках. Тому останнім часом інтенсивно розробляється гіпотеза щодо фрактальної природи фінансових ринків, згідно з якою ринок розглядається як саморегульована макроекономічна система зі зворотним зв'язком, що використовує досвід минулих подій, які впливають на її теперішню поведінку, і містить довготривалі кореляції і тренди, що робить можливим прогнозування її майбутнього стану.

Враховуючи все вищесказане, метою даної роботи є перевірка припущення щодо фрактальності міжбанківського валютного ринку України (МВРУ) та обґрунтування доцільності застосування стохастичних моделей для його прогнозування.

Мірою фрактальності ринку було обрано значення фрактальної розмірності часового ряду цін, яка може бути визначена за формулою:

$$d = 2 - H, \quad (1)$$

де d – фрактальна розмірність ринку;
 H – параметр Херста.

Вхідними даними для розрахунків є значення щоденних цін закриття МВРУ для валютних пар USD/UAH, EUR/UAH, RUB/UAH.